

121

8.hét

Szombat 1210-1222

MÁSODIK SZAKASZ: AZ EGYHÁZ HÉT SZENTSÉGE

1210 Az Újszövetség szentségeit Krisztus alapította és szám szerint hét van: keresztség, bérmálás, Oltáriszentség (Eucharisztia), bűnbánat, betegek kenete, egyházi rend és házasság szentsége. A hét szentség a keresztény élet minden fontos pillanatát és állomását érinti: a szentségek a keresztények hitéletéhez megadják a születést és a növekedést, a gyógyítást és a küldetést. Ezen a téren bizonyos hasonlóság található a természetes élet állomásai és a lelkiélet állomásai között.

1211 Ezt az életkori analógiát követve először a keresztény beavatás három szentségét (első fejezet), majd a gyógyítás szentségeit (második fejezet), végül azokat a szentségeket tárgyaljuk, melyek a hívek közösséget és küldetését szolgálják (harmadik fejezet). Ez az elrendezés nem az egyetlen lehetséges, de belátható, hogy a szentségek szerves egészet alkotnak, melyben minden szentségnek megvan a maga életfontosságú saját helye. Ebben a szerves egészben az Eucharisztia egyedülálló helyet foglal el mint a "szentségek szentsége": "Az összes többi szentség erre a szentségre mint célra rendeltetett".

ELSŐ FEJEZET: A KERESZTÉNY BEAVATÁS SZENTSÉGEI

1212 A keresztény beavatás szentségei, a keresztség, a bérmálás és az Eucharisztia rakják le az egész keresztény élet alapjait. "Az isteni természetben való részesedés, mellyel Krisztus kegyelme ajándékozza meg az embereket, bizonyos hasonlóságot mutat a természetes élet fakadásával, növekedésével és táplálkozásával. Ugyanis a keresztségtől újjászületett hívők a bérmálás szentségétől megerősödnek, s utána az Eucharishtiában az örök élet kenyerével táplálkoznak, úgyhogy a keresztény beavatás e szentségei révén egyre jobban megkapják az isteni élet kincseit, és haladnak a szeretet tökéletessége felé."

1. Cikkely: A KERESZTSÉG SZENTSÉGE

1213 A szent keresztség az egész keresztény élet alapja, a lelki élet ajtaja (vitae spiritualis ianua) és kapu a többi szentségekhez. A keresztség által megszabadulunk a bűntől, és mint Isten fiai születünk újjá, Krisztus tagjai leszünk, betestesülünk az Egyházba és részeseivé váltunk az Egyház küldetésének: "Így történik, hogy helyesen és találóan határozzuk meg a keresztséget úgy, hogy a víz által és a szóban az újjászületés szentsége."

I. Hogyan nevezzük ezt a szentséget?

1214 Nevezik latinul baptismusnak szertartásának központi mozzanata alapján: a baptisare ige (a görög baptizein szóból) ugyanis azt jelenti, 'alámeríteni', 'bemeríteni'; az "alámerítés" a vízbe a katekumen eltemetését jelzi Krisztus halálába, ahonnan a Vele való föltámadással mint "új teremtmény" (2Kor 5,17; Gal 6,15) merül föl.

1215 Ezt a szentséget "a Szentlélekben való újjászületés és megújulás fürdője"-nek (Tit 3,5) is nevezik, mert jelzi és megvalósítja azt a vízből és Szentlélekből történő születést, amely nélkül senki "nem mehet be Isten országába" (Jn 3,5).

1216 "E fürdőt megvilágosodásnak is nevezik, mely lélekben megvilágosítja azokat, akik részesei ennek a (katekétikus) tanításnak." A megkeresztelt ember, amikor a keresztségben megkapja az Igét, aki "az igaz világosság, mely megvilágosít minden embert" (Jn 1,9), miután "megvilágosodott", maga is a "világosság fia", és "világosság" (Ef 5,8) lesz:

Isten adományai közül a keresztség a legszebb és legcsodálatosabb. (...) A következő nevekkkel illetjük: ajándék, kegyelem, kenet, megvilágosodás, romolhatatlanság köntöse, újjászületés fürdője, pecsét és minden más, ami igazán érték. Ajándék, mert azok kapják, akik semmit sem hoznak magukkal; kegyelem, mert a bűnösök kapják; baptismus, mert a bűnök elmerülnek a vízben; kenet, mert szent és királyi (mint azok, akiket fölkenetek); megvilágosítás, hiszen ragyogó fény; köntös, mert eltakarja szégyenünket; fürdő, mert megmosdat; pecsét, mert megőrizz bennünket és Isten uralmának jele.

II. A keresztség az üdvösség rendjében

A KERESZTSÉG ELŐKÉPEI AZ ÓSZÖVETSÉGBEN

1217 A húsvéti vigília liturgiájában, a keresztség megszentelése során az Egyház ünnepélyesen megemlékezik az üdvtörténet nagy eseményeiről, melyek már előképei voltak a keresztség misztériumának:

"Istenünk, a te láthatatlan hatalmad az emberek üdvösségére látható jelek által működik. A vizet sokféleképpen készítettél elő, hogy a keresztség kegyelmét jelezze."

1218 A világ kezdete óta a víz, ez az alázatos és csodálatos teremtmény az élet és a termékenység forrása. A vizet a Szentírás Isten Lelkének hatása alatt látja, aki mintegy "belévetette magát":

"Istenünk, kinek Lelke a teremtés kezdetén a vizek fölött lebegett, hogy a víz természete már akkor megszentelő erőt foganjon."

1219 Az Egyház Noé bárkájában a keresztség általi üdvösség előképét látta. A bárkában valójában "kevesen, azaz nyolc lélek menekült meg a víz által" (1Pt 3,20):

"Magában a vízözön kiárasztásában jelezte az újjászületést, hogy egy és ugyanazon elem misztériumával legyen vége a víciumoknak és kezdete az erényeknek."

1220 Amennyiben a forrás vize az élet szimbóluma, annyiban a tenger vize a halál szimbóluma. Ezért lehetett a kereszt misztériumának előképe a víz. E szimbolikus jelentés miatt a keresztség közösséget jelez Krisztus halálával.

1221 Főként a Vörös-tengeren való átkelés, Izrael igazi szabadulása az egyiptomi rabszolgaságból hirdeti a keresztség által végrehajtott szabadítást:

"Ábrahám fiait száraz lábbal vitted át a Vörös-tengeren, hogy a fáraó rabszolgaságából kiszabadított nép a megkeresztelték népének előképe legyen."

1222 Végül a keresztség előképe a Jordánon való átkelés is, mely által Isten népe az Ábrahám utódainak ígért földet - mely az örök élet képe - ajándékba kapta. Ennek a boldog örökségnek az ígérete az Újszövetségben teljesedik be.